

इदं मिथ्या प्रलपितं भविष्यति न संशयः ।
 यन्मया न कृतो राजा राक्षसानां विभीषणः ॥ ३० ॥
 अस्मिन् मुहूर्ते सुग्रीव प्रतिगन्तुं त्वमर्हसि ।
 स च त्वां हि महाराजो रावणोऽभिद्रविष्यति ॥ ३१ ॥
 अद्भुतं तु पुरस्कृत्य ससैन्यः समुद्गजिनः ।
 सागरं तर सुग्रीव पुनस्तेनैव सेतुना ॥ ३२ ॥
 विजयो मेऽपि सुग्रीव लक्ष्मणो निधनं गते ।
 अन्धस्येवोदितश्चन्द्रः कां प्रीतिं जनयिष्यति ॥ ३३ ॥
 कृतं तत् तु मरुत् कर्म यदन्यैर्दुष्करं रणे ।
 बलविक्रमसंपन्ना राक्षसाः संप्रमर्दिताः ॥ ३४ ॥
 ऋक्षराजेन तु तथा गोलाङ्गूलाधिपेन च ।
 अद्भुतेन कृतं कर्म मेन्देन द्विविदेन च ॥ ३५ ॥
 सुषेणेन च सुग्रीव नीलेन च नलेन च ।
 युद्धं केशरिणा सख्ये घोरं सम्पातिना कृतं ॥ ३६ ॥
 शरभेण गवाक्षेण गयेन पनसेन च ।
 अन्यैश्च हरिभिर्युद्धं मदर्थे त्यक्तजीवितैः ॥ ३७ ॥
 न चातिक्रमितुं शक्यं दैवं सुग्रीव मानुषैः ।
 यस्य ते सञ्चमो नास्ति रावणं प्रतियुध्यतः ॥ ३८ ॥
 यत् तु कार्यं वयस्येन सुहृदा वा परंतप ।
 कृतं तन्नास्ति संदेहो भवता गम्यतां गृहं ॥ ३९ ॥